

Samarbetsförhandlingar om reformen av de statliga rättshjälpsbyråernas organisationsstruktur
med Ålands rättshjälpsbyrå

Tid: 6.6.2016 kl. 14-16

Plats: Justitieministeriet, Kasarmikatu 42, och Lync -förbindelse

Deltagare: Gard Larpes, Susanne Remmer, Lotten Koskinen och Rasmus Basilier; Ålands
rättshjälpsbyrå

Jouko Ponnikas, distrikt ledare

Ylva Norrgård, förening för offentliga rättsbiträden / "Julkiset Oikeusavustajat ry"

Merja Muilu, justitieministeriet

Merja Muilu öppnade mötet och önskade alla välkomna. Det blev överenskommelse, att hon skriver protokoll av mötet, och Gard Larpes och Ylva Norrgård granskar protokollet.

Samarbetsförhandlingarna ordnas enligt 15 § i lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar.

Merja Muilu berättare om reform angående rättshjälpsbyråernas organisationsstruktur. Det bildas ämbetsverk för sex rättshjälps- och intressebevakningsdistrikt. Rättshjälps- och intressebevakningsdistrikten ska ledas av visstidsanställda direktörer med uppgiften som huvudsyssla, och de ska biträdas av biträdande personal. Rättshjälpsverksamheten och intressebevakningstjänsterna ska ordnas såsom parallella funktioner. En struktur där både rättshjälpsbyråerna och intressebevakningsbyråerna lyder direkt under direktören för rättshjälps- och intressebevakningsdistriktet förtydligar förvaltningen. När det gäller intressebevakningen blir förvaltningen dessutom enklare i och med att en nivå i hierarkin försvinner. Lagen om statens rättshjälps- och intressebevakningsdistrikt har bekräftats och blir i kraft den 1sta oktober 2016.

När de administrativa uppgifterna överförs från de ledande offentliga rättsbiträdena, de ledande allmänna intressebevakarna och avdelnings-/förvaltningssekreterarna till distriktens direktörer och förvaltningssekreterare, frigörs resurser från administrativa uppgifter till advokat- och intressebevakningsarbetet. Ledarskapet blir effektivare, och samtidigt blir förvaltningen enhetligare åtminstone inom distrikten, eftersom distriktens direktörer ska koncentrera sig enbart på ledning, utveckling och administration.

Muilu berättade, vad reformen betyder för personalen i allmänhet. Propositionen inverkar på arbetsuppgifterna för dem som nu ansvarar för de administrativa uppgifterna (ledande offentliga rättsbiträden, ledande allmänna intressebevakare och avdelnings-/förvaltningssekreterare) samt med anledning av detta på lönerna. Möjligheten att söka de nya distrikt förvaltningssekreterar tjänsterna är reserverade för nuvarande förvaltningssekreterarna.

Larpes frågade, om också Remmer, som är enda förvaltningssekreteraren på Ålands rättshjälpsbyrå, kan söka tjänsten av distrikt förvaltningssekreterare. Muilu sade på mötet att det är möjligt.

Det diskuterades, vad reformen betyder för personalen på Ålands rättshjälpsbyrå. Reformen planeras medföra förändringar för ledande offentliga rättsbiträdets och rättshjälps-/förvaltningssekreterarens arbetsuppgifter, som är ansvarig för förvaltningen av byrån. Larpes befarade att förändringen kommer sannolikt snarast att öka deras arbetsbelastning pga distriktets bristande service och stöd på svenska. Ålands rättshjälpsbyrå sekreterarens lön behöver inte ändras, för att tjänsten som ändring angår, är redan på rätt kravnivå (Y9) när man tar till hänsyn ansvarsfulla rättshjälpssekreterare arbetet som hör till tjänsten.

Ålands rättshjälpsbyråns hela personal ansåg att förändringen kommer att innebära stora språkliga konsekvenser, då det kommer märkbart att försämra personalens möjligheter att erhålla information, service, stöd och utbildning på svenska ifall byråns ledarskap flyttas till en finskspråkig enhet i riket, där chefen och personalen inte är svenskspråkiga.

Larpes ansåg att det finns uppenbar fara för att enheters språkliga olikheter kommer att märkbart försvåra kommunikationen samt öka ansvaret och belastningen på personalen på den mindre svenskspråkiga enheten, detta pga finska enhetens bristande förmåga att ge tillbörlig service på svenska, ifall utmärkta kunskaper inte krävs av aktuella distriktbyråns chef och dess förvaltningssekreterare.

Specialitet för Åland är, att enda myndighetsspråket är svenska. Alla mötes deltagare var överens, att denna synpunkt är viktigt och många uttryckte, att det finns svårigheter med språkiska rättigheter. Larpes ansåg att språkravet på distriktchef och dess förvaltningssekreterare borde vara utmärkta kunskaper i svenska, då Åland ingår i distriktet, Muilu ansåg inte att detta behövdes. Larpes ansåg, att lämpligt alternativ vore ifall Ålands rättshjälpsbyrå var ett självständigt ämbetsverk, för att det behövs en ämbetsvärkschefers auktoritet för att kämpa för de språkliga rättigheterna och skyldigheterna då det gäller personalens arbetsomständigheter på Ålands byrå.

I det fall, att byrån inte blir självständig, det skulle tillhöra Södra Finlands distrikt i stället av nuvarande Sydvästra Finlands distrikt. Larpes och Norrgård berättade, att trafikförbindelsen från Åland är bättre till Helsingfors än till Åbo. Larpes sade, att det finns bättre svenska kunnande i Södra Finlands distrikt än i Egentliga Finlands distrikt och större distrikt kunde bättre ta hand om Ålands behov. Muilu undrade om det kunde vara så, när större distrikt har mindre personal per person. Ponnikas och Norrgård påpekade, att det finns sekreterare och andra personell till exempel i Västra-Nylands byråer, som kan svenska.

Ordförande tackade meddelare och avslutade mötet kl 16.

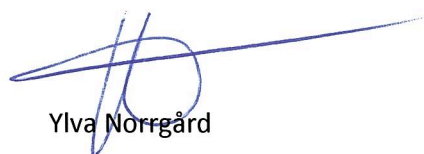
Merja Muilu

Ordförande, sekreterare

Gard Larpes

Protokollgranskare

Ylva Norrgård

Protokollgranskare